2013 m. liepos 3 d., trečiadienis

88. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Vengrijos parlamentui, prezidentui ir vyriausybei, Konstitucinio teismo ir „Kúria“ (Aukščiausiojo teismo) pirmininkams, Tarybai, Komisijai, valstybių narių ir šalių kandidačių parlamentams bei vyriausybėms, Pagrindinių teisių agentūrai, Europos Tarybai ir ESBO.

P7_TA(2013)0316

Neseniai Europoje įvykę potvyniai

2013 m. liepos 3d. Europos Parlamento rezoliucija dėl Europoje kilusių potvynių (2013/2683(RSP))

(2016/C 075/10)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 3 straipsnį ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnį ir 196 straipsnio 1 dalį,

— atsižvelgdamas į 2002 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2012/2002, įsteigiantį Europos Sąjungos solidarumo fondą, į Komisijos komunikatą dėl Europos Sąjungos solidarumo fondo ateities (COM(2011)0613) ir į savo 2013 m. sausio 15 d. rezoliuciją „Europos Sąjungos solidarumo fondas: įgyvendinimas ir taikymas“ ([1]),

— atsižvelgdamas į savo 2002 m. rugsėjo 5 d. rezoliuciją dėl potvynių Europoje ([2]), 2005 m. rugsėjo 8 d. rezoliuciją dėl stichinių nelaimių (gaisrų ir potvynių) šią vasarą Europoje ([3]), 2006 m. gegužės 18 d. rezoliuciją dėl gaivalinių nelaimių (gaisrų, sausrų ir potvynių) įtakos žemės ūkiui ([4]), rezoliuciją dėl gaivalinių nelaimių (gaisrų, sausrų ir potvynių) – regioninės plėtros aspektų ([5]), rezoliuciją dėl gaivalinių nelaimių (gaisrų, sausrų ir potvynių) aplinkosaugos aspektų ([6]), 2006 m. rugsėjo 7 d. rezoliuciją dėl miškų gaisrų ir potvynių ([7]), 2010 m. birželio 17 d. rezoliuciją dėl potvynių Vidurio Europos šalyse, visų pirma Lenkijoje, Čekijoje, Slovakijoje, Vengrijoje, Rumunijoje ir Prancūzijoje ([8]) ir 2010 m. kovo 11 d. rezoliuciją dėl didelės gaivalinės nelaimės Madeiros autonominėje srityje ir uragano „Ksintija“ padarinių Europoje ([9]),

— atsižvelgdamas į Komisijos Baltąją knygą „Prisitaikymas prie klimato kaitos. Europos veiksmų programos kūrimas“ (COM(2009)0147), į Komisijos komunikatą „Bendrijos stichinių ir žmogaus sukeltų nelaimių prevencija“ (COM(2009) 0082) ir į Komisijos komunikatą „Geresnis Europos reagavimas į nelaimes. Civilinės saugos ir humanitarinės pagalbos vaidmuo“ (COM(2010)0600),

— atsižvelgdamas į Komisijos tarnybų darbinį dokumentą „Regionai 2020 m. Būsimų iššūkių ES regionams vertinimas“ (SEC(2008)2868),

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 110 straipsnio 2 ir 4 dalis,

A. kadangi daugiausiai gaivalinių nelaimių kilus potvyniams neseniai įvyko daugelyje Vidurio Europos šalių, įskaitant Austriją, Čekiją, Vokietiją, Vengriją, Lenkiją, Slovakiją, Prancūziją ir Ispaniją;

([1]) Priimti tekstai, P7_TA(2013)0003.
([2]) OL C 272 E, 2003 11 13, p. 471.
([3]) OL C 193 E, 2006 8 17, p. 322.
([4]) OL C 297 E, 2006 12 7, p. 363.
([5]) OL C 297 E, 2006 12 7, p. 369.
([6]) OL C 297 E, 2006 12 7, p. 375.
([7]) OL C 305 E, 2006 12 14, p. 240.
([8]) OL C 236 E, 2011 8 12, p. 128.
([9]) OL C 349 E, 2010 12 22, p. 88.

B. kadangi pastaraisiais metais Europoje greitai daugėjo gaivalinių ir žmogaus sukeltų nelaimių, jos tapo rimtesnės, sudėtingesnės ir turėjo didesnį poveikį;

C. kadangi potvyniai padarė rimtą žalą miestams ir savivaldybėms, infrastruktūrai, įmonėms, žemės ūkiui ir kaimo vietovėms ir kadangi dėl jų buvo sunaikinta dalis gamtos ir kultūros paveldo, taip pat žuvo ir buvo sužeisti žmonės, o tūkstančiai jų buvo priversti palikti būstus;

D. kadangi Europos Sąjungos solidarumo fondas (ESSF) buvo įsteigtas siekiant reaguoti į dideles nacionalines nelaimes ir suteikti finansinę pagalbą nelaimės ištiktoms valstybėms;

E. kadangi reikia imtis tvaraus nelaimių sugriautų ar pažeistų sričių atstatymo siekiant atitaisyti jų ekonominius, socialinius ir aplinkos nuostolius;

F. kadangi reikia sustiprinti Europos Sąjungos prevencinį gebėjimą reaguoti į visų rūšių gaivalines nelaimes ir kadangi reikia pagerinti įvairių Sąjungos priemonių veiksmingumą ir koordinavimą siekiant tvarios gaivalinių nelaimių prevencijos;

G. kadangi kai kurios kalnuotos vietovės ir šalia upių esančios teritorijos ir slėniai dėl netvaraus miškų naikinimo, intensyvaus žemės ūkio, didelių infrastruktūros statybų projektų, urbanizacijos ir dirvožemio sandarinimo prie upių esančiose teritorijose ir slėniuose prarado dalį savo gebos sugerti vandenį;

1. užjaučia ir solidarizuojasi su nuo nelaimių nukentėjusių valstybių narių, regionų ir savivaldybių gyventojais; atsižvelgia į rimtą ekonominį poveikį jiems ir reiškia savo pagarbą bei užuojautą aukų šeimoms;

2. palankiai vertina nepaliaujamas saugumo ir civilinės saugos grupių, gelbėjimo komandų ir savanorių dedamas pastangas siekiant išgelbėti gyvybes ir kiek galima labiau sumažinti žalą nukentėjusiose teritorijose;

3. teigiamai vertina veiksmus, kurių ėmėsi valstybės narės teikdamos paramą nuo nelaimių nukentėjusioms sritims, nes Europos solidarumas pasireiškia abipuse parama sudėtingose situacijose;

4. pabrėžia, kad dirvožemio erozija, kurią sukėlė arba pablogino žmogaus veikla, pvz., netinkamas žemės ūkio ir miškininkystės metodų taikymas, blogina dirvožemio gebą toliau visapusiškai vykdyti savo esminę funkciją – užkirsti kelią gaivalinėms nelaimėms;

5. ragina Komisiją ir valstybes nares kreipti ypatingą dėmesį į tvaraus žemės panaudojimo politikos planavimą ir peržiūrą, ekosistemos įsisavinimo gebėjimus ir geriausią praktiką bei potvynių kontrolės ir drenažo sistemų pajėgumų gerinimą;

6. pabrėžia, kad veiksminga potvynių prevencija privalo būti vykdoma taikant tarptautines ir tarpvalstybines rizikos valdymo strategijas, kurioms būdingi didžiausi geresnio bendro reagavimo į nelaimes pajėgumai;

7. pripažįsta, kad taikant Europos Sąjungos civilinės saugos mechanizmą padedama valstybėms narėms bendradarbiauti ir kiek galima labiau sumažinti ekstremaliosios situacijos poveikį; ragina Komisiją ir valstybes nares supaprastinti mechanizmo taikymo taisykles ir procedūras;

8. pabrėžia, kad susijusios valstybės narės ir regionai pagal Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslą gali investuoti prioriteto tvarka į rizikos valdymą per kitą programavimo laikotarpį, dėl kurio šiuo metu yra deramasi, ir ragina juos tai padaryti;

9. pabrėžia, kad valstybės narės turi įgyvendinti potvynių prevencijos programas, taikydamos išsamias ir prevencinio pobūdžio strategijas; pabrėžia, kad taikant ekstremaliosios situacijos politiką, įskaitant ekstremalių nelaimių prevenciją ir reagavimą į jas, reikia, kad aktyviau dalyvautų regionai, miestai ir vietos bendruomenės, kurie turi būti skatinami į savo strategijas įtraukti ekstremaliosios situacijos politiką;

2013 m. liepos 3 d., trečiadienis

10. ragina Tarybą ir Komisiją, kai tik jos gaus visas reikiamas valstybių narių paraiškas, imtis visų įmanomų veiksmų siekiant užtikrinti greitą atitinkamą finansinę pagalbą iš Europos Sąjungos solidarumo fondo; pabrėžia, kad dėl šios gaivalinės nelaimės nukentėjusioms šalims reikalinga skubi finansinė parama iš ESSF;

11. ragina Komisiją parengti naują supaprastintą ESSF reglamentą, kuriuo Komisijai, *inter alia*, būtų suteikti įgaliojimai skirti dalinius mokėjimus, kai tik nuo nelaimių nukentėjusios valstybės narės pateiktų prašymus dėl paramos;

12. pabrėžia tai, kad investuojant į potvynių prevenciją pagal atitinkamas programas reikalingi atitinkami finansiniai ištekliai, kadangi jie yra svarbi priemonė, suteikianti galimybę valstybių narių vyriausybėms kurti ir įgyvendinti potvynių prevencijos politiką; pabrėžia, kad investicijos į paramą nelaimių prevencijai turėtų būti vykdomos laikantis ekosistemos ypatybėmis pagrįsto požiūrio;

13. mano, kad nelaimių pasekmės neigiamai paveikia ES lėšų panaudojimą; ragina siekti reikiamo lankstumo valstybėse narėse sudarant programas, kuriomis siekiama paremti nukentėjusių sričių atstatymą ir parinkti tinkamiausius projektus;

14. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai, Komisijai, valstybių narių vyriausybėms ir regioninės bei vietos valdžios institucijoms nuo nelaimių nukentėjusiose srityse.

P7_TA(2013)0317

ES bankų sektoriaus struktūros reforma

2013 m. liepos 3 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl ES bankų sektoriaus struktūros reformos (2013/2021(INI))

(2016/C 075/11)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 120 straipsnį,

— atsižvelgdamas į 2010 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2010/76/ES, kuria iš dalies keičiamos Direktyvų 2006/48/EB ir 2006/49/EB nuostatos, susijusios su kapitalo poreikiu prekybos knygai ir pakartotiniam pakeitimui vertybiniais popieriais, taip pat su atlyginimų nustatymo politikos priežiūriniu tikrinimu,

— atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 2 d. aukšto lygio ekspertų grupės dėl ES bankų sektoriaus struktūros reformos ataskaitą ([1]),

— atsižvelgdamas į 2009 m. Londone, 2011 m. Kanuose ir 2013 m. Maskvoje vykusių Didžiojo dvidešimtuko (G20) susitikimų išvadas,

— atsižvelgdamas į 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/111/EB, iš dalies keičiančią Direktyvų 2006/48/EB, 2006/49/EB ir 2007/64/EB nuostatas dėl centrinių įstaigų kontroliuojamų bankų, tam tikrų nuosavų lėšų straipsnių, didelių pozicijų, priežiūros priemonių ir krizių valdymo, taip pat į 2011 m. liepos 20 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos dėl galimybės verstis kredito įstaigų veikla ir dėl rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų ir investicinių įmonių priežiūros (COM(2011)0453) ir į 2011 m. liepos 20 d. pasiūlymą dėl Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl rizikos ribojimo reikalavimų kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms (COM(2011)0452),

([1]) http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_lt.pdf